

[Ministeren for offentlige arbejder.]

ønske, hænger sammen med spørgsmålenes karakter. Det er klart, at hvis man stiller spørgsmål, der kræver flere måneders — eller måske års — arbejde, kan man ikke få svarene i løbet af et par dage.

Af det ærede medlems betragtninger vedrørende Store-Bæltsoverfarten fik jeg nærmest den opfattelse, at det ærede medlem mente, at det var forkert med takstforhøjelser her. Jeg har ikke i udvalget, i hvert fald ikke fra det ærede medlems side, hørt udtalelser om, at man ikke ønskede at være med til takstforhøjelser på dette område, og det forekommer mig at være en mærkelig logik, det ærede medlem hr. Holmberg giver udtryk for, når det ærede medlem på den ene side stærkt bebrejder statsbanerne, at de har et stort underskud, men på den anden side, når der et sted, hvor de har overskud, også bebrejder dem det. Det er et forsøg på at puste og have mel i munden på samme tid, hvilket man som bekendt ikke kan slippe godt fra. Jeg synes, det ærede medlem skulle afholde sig fra at kritisere statsbanerne for, at de visse steder har overskud, samtidig med at han kritiserer dem for, at de har underskud andre steder. Statsbanerne må ses som en samlet forretning, der har god brug for de penge, der kan tjenes på Store-Bæltsoverfarten; ellers ville underskuddet selvfølgelig være så meget større. Jeg synes altså ikke, der er megen logik i det ærede medlems betragtninger.

Oppositionen ønsker jo et særligt udvalg nedsat og har nu også følt sig forpligtet til at stille dagsordensforslag herom. Principielt er vi ikke uenige om, at der ved statsbanerne skal gøres et rationaliseringsarbejde, selv om der måske kan være uenighed om, i hvilket tempo det skal ske; jeg mener, at man bør tage visse rimelige hensyn til personalet. Det er heller ikke sådan, at man ikke fra statsbanernes side er indforstået med at nedlægge visse sidebaner, der er stærkt underskudgivende. Derfor tager jeg ærlig talt det dagsordensforslag, der er stillet af det ærede medlem hr. Holmberg, som en slags demonstration. Det er, som om man her vil have vedtaget, at der skal nedsættes en undersøgelseskommission over for statsbanerne. Jeg mener, at hvis man følger dette dags-

ordensforslag, gør man noget helt forkert. Dette, at man vil prøve at stille det op, som om det private erhvervsliv skulle være bedre i stand til at pege på, hvordan statsbanerne skulle bære sig ad med at rationalisere og nedlægge sidebaner, forekommer mig at være at gribe spørgsmålet forkert an. Det er det, der har været motivet for, at jeg ikke har kunnet tilslutte mig denne tanke, og det er også mit motiv for at gå imod det stillede dagsordensforslag. Jeg har tilbudt, at hvis der kunne blive enighed derom, ville jeg være med til at nedsætte en kommission, der kunne tage hele spørgsmålet om transportforholdene i Danmark op til undersøgelse, og det er karakteristisk, at jeg er blevet støttet heri både af Vognmandsforeningen og af Landbrugets Transportudvalg, som begge har peget på, at hvis man virkelig ville have forholdene tilrettelagt rationelt, måtte man undersøge alle transportens grene; så kunne man ikke nøjes med statsbanerne alene.

Må jeg i denne forbindelse sige, at når man nu særlig hæfter sig ved spørgsmålet om nedlæggelse af sidebaner, så kunne der ikke blive tale om derved at dække ret meget af underskuddet, selv om vi gik til omgående at nedlægge — hvad skal jeg sige — 10 sidebaner. Vi har konstateret, at ved nedlæggelsen af den mest underskudgivende sidebane, den fra Viborg til Ålestrup — hvad vi nu har vedtaget — vil statsbanerne tjene et beløb på 750 000 kr. om året. Lad os nu sætte, at der var 10 sidebaner, der var lige så underskudgivende — det er der afgjort ikke — så ville det højst komme til at dreje sig om 7½ mill. kr. Jeg siger ikke dette for at markere, at jeg ikke gerne vil være med til at nedlægge underskudgivende sidebaner, men jeg siger det, for at man kan få et vist indtryk af, hvilke talstørrelser det drejer sig om for underskudgivende sidebaner i forhold til statsbanernes samlede underskud.

Må jeg, medens jeg taler om statsbanernes underskud, pege på noget, som jeg synes jeg er nødt til at tage afstand fra. Det er dette, at man i mindretallets udtalelse i betænkningen opererer med ca. 300 mill. kr. i underskud. Jeg ved ikke, hvor man har de 300 mill. kr. fra. Jeg ved godt, at det ærede medlem hr. Holmberg har fantaseret derom på et tidligere tidspunkt, men hvor-